

Zborový list

POPRADESKÝCH EVANJELIKOV

číslo I / 2012

JANUÁR - FEBRUÁR

AŽ TERAZ

Z knihy Rainero Cantalamessa: Tvoje slovo mi dáva život

Do úvodníka tohto prvého čísla Zborového listu popradských evanjelikov som sa rozhodol dať veľmi oslovujúcu modlitbu, ktorú našli vo vrecku ruského vojaka Alexandra Zacepu. Napísal ju počas druhej svetovej vojny bezprostredne pred bojom, v ktorom zahynul. Na začiatku nového občianskeho roka nasledujme aj my príklad vrúcneho kontaktu s naším Pánom, uvedomenia si Jeho všemohúcnosti a z nej vyplývajúceho šťastia a úplnej dôvery v Neho, a to aj v najťažších okolnostiach života.

„Počuj ma, ó Bože! Ani raz v živote som sa s tebou nerozprával, ale dnes Ťa chcem oslavovať. Vieš, od malička mi hovorili, že nie si... Ja, hlupák, som im veril. Nikdy som nepremýšľal o Tvojom diele, ale dnešnú noc som sa díval z krátera po granáte na hviezdnaté nebo. Bol som okúzlený žiariacim svetlom hviezd a v jedinom okamihu som pochopil, aký hrozný môže byť klam...

Neviem, Bože, či mi pomôžeš, ale hovorím k Tebe a Ty mi rozumieš... Nie je divné, že v tomto hroznom pekle sa mi ukázalo svetlo a ja som Ťa uvidel? Som šťastný len preto, že som Ťa poznal. O polnoci pôjdeme do útoku, ale nemáme strach, máš nás predsa na očiach. Zaznel povel! Musím ísť. Bolo mi s Tebou dobre. Chcem Ti ešte povedať, a Ty to vieš, že boj bude krutý: možno že práve tejto noci Ti prídem zaklopať na dvere.

I keď som doteraz nebol Tvoj priateľ, keď prídem, dovoľíš mi vstúpiť? Čo sa robí, plačem? Mój Bože, vidíš, čo sa mi stalo, až teraz som Ťa uvidel jasne... Zachráň ma, Bože, idem... sotva sa vrátim. Je to čudné, ale teraz mi už smrť nenaháňa strach...“

Dr. Libor Bednár, zborový farár

Redakčná rada

Vstúpili sme do nového kalendárneho roka a s ním, v Božom mene, začíname i ďalší ročník vydávania nášho Zborového listu popradských evanjelikov.

Redakcia chce využiť túto príležitosť na poďakovanie za priazeň, ktorú máme od vás - čitateľov. Z odoziev sa totiž dozvedáme, že sa stalo samozrejmosťou, že na začiatku nepárnych mesiacov je vždy očakávané ďalšie nové číslo. S Božou pomocou a vďaka zodpovednému prístupu celého kolektívu tvorcov, sa k vám tento náš dvojmesačník pravidelne dostáva. Váš záujem nás nielen teší, ale aj povzbudzuje do práce. Záleží nám aj na tom, aby bol časopis pestrý, aby si každý čitateľ našiel niečo pre duchovné povzbudenie - zaujímavé, poučné a na pohladenie duše, srdca, mysle.

„A všetko, čo konáte slovom alebo skutkom, všetko robte v mene Pána Ježiša a skrze Neho ďakujte Bohu Otcovi.“ - toto Božie slovo (Kol 3:17) je pre tvorcov časopisu rozhodujúce.

Úvodníky brata farára, ale aj ostatné príspevky povzbudzujú k horlivosti vo viere, k čítaniu Božieho slova a zamýšľaniu sa nad ním, ale často rozširujú aj obzor nášho duchovného poznania. Tých bratov a sestry, ktorí už nemôžu prichádzať do nášho cirkevno-zborového spoločenstva, Zborový list informuje o všetkom, čo sa v ňom koná.

Ďakujeme aj všetkým prispievateľom za príspevky, obohacujúce a spestrujúce jednotlivé čísla časopisu. Redakcia vás chce povzbudiť, aby ste v týchto Bohu milých aktivitách pokračovali aj v roku 2012. Vďaka patrí aj ochotným darcom, ktorí časopis podporovali finančnými milodarmi a podieľali sa tým na znižovaní nákladov spojených s vydávaním.

Do nového roka redakcia žela všetkým čitateľom hojné Božie požehnanie a nech radosť z narodenia Spasiteľa sveta prežiarí vaše domovy a prinesie novú nádej nielen do sviatočných, ale aj do všedných dní celého roka 2012.

MOC BOŽIA DIVNÁ

Katarína Slučiaková

Jedna z menej známych nábožných adventných piesní v Tranosciu má nadpis „Moc Boží divná a nevýmluvná.“ Moc Božiu, ako ju predpoveda-

li proroci, popisujú evanjelisti v Novej zmluve a dodnes ju zvestujú Boží Poslovnia medzi nami na každých službách Božích. On, syn Boží, zoslaný od Boha, aby ľudstvu vydobyl spásu, dáva svojim služobníkom moc i povinnosť,

aby stále zvestovali ľudu potešenie a oznamovali mu ten večný Boží pokoj. Aj my, v našom zbere, máme nateraz troch Božích služobníkov, ktorí tu nie sú len tak sami od seba, ale z poverenia Hlavy cirkvi. Hodno nám je vzdať Spasiteľovi vďaka za nich. Hodno nám je v skrúsených modlitbách prosiť nebeského Pána, aby bol posilou, útechou, požehnaním a pomocou pre nich a ich rodiny. Toho Pána, ktorý s Otcom i s Duchom svätým kraľuje, ale jeho kráľovstvo nie je z jedného miesta, lebo On je všade.

Hodno nám je ďakovať Pánu Bohu za najznámejší Žalm 23. Veľká duchovná pokora, bázeň pred Hospodinom a úprimná kajúcnosť nedovolili žalmistovi Dávidovi pozdvihnúť oči k nebesám, a tak v prvých troch veršoch tohto žalmu oslovuje Hospodina v tretej osobe. Nedovolili mu to Božia sláva a veleba. Až od štvrtého verša hovorí s Hospodinom priamou rečou: „Keby som kráľal temným údolím, nebojím sa zlého, lebo Ty si so mnou.“

A napokon, treba nám vyprosovať u Pána Ježiša pomoc pre náš cirkevný zbor. Prosiť, aby počet konfirmandov bol každoročne úmerný počtu pokrstených detí pred 13-15 rokov. Aby sa z pokolenia na pokolenie zachovávalo, že v slávnostný deň konfirmácie vstupuje zborový farár do chrámu Božieho v sprievode konfirmandov oblečených v čistom vonkajšom i vnútornom rúchu. Že veriaci vstanú zo svojich miest a slza dojatia stečie po ich líkach, keď zborový farár privádza pred Boží oltár, k potvrdeniu krstnej

zmluvy, aj ich ratolesti.

Trápim sa, a iste nielen ja, protikladom dneška. Ak si večer zapneme televízor pozrieť si večerné správy, začínajú sa výpočtom spáchaných zločinov, ukrutných vražd, aj pod vplyvom opilstva, hoci od predchádzajúceho dňa uplynul iba krátky čas. Nezriedka sa v tých negatívnych správach hovorí aj o 15-ročných deťoch ako páchateloch. Táto zločinnosť ako keby nám chcela myšlienkovy priblížiť časy Sodomy a Gomory. Ale odvtedy až podnes stále platí, že Bohu sa nemožno posmievať – čokoľvek človek zaseje, to bude aj žať.

Tento príspevok som začala adventnou nábožnou piesňou a nábožnou vianočnou piesňou Juraja Travnovského aj skončím: „Ó Ježiši, má sladkosti, abys zúšťával z milosti Ty ve mně a já zas v Tobě, sprav lůžko v srdci mém sobě.“

MODLITBA NA ZAČIATKU ROKA

Zdroj: Bratislavská tlačová misia

Ďakujem Ti, Pane, za všetky požehnanie, ktoré si mi v uplynulom roku dal, za dni slnečné i smutné, za tie zamračené i za dúhu plnú jasu, za pokojné popoludnia i za dlhé tmavé noci ... za zdravie i choroby, za trápenie i radosti, za všetky veci, ktoré si mi požičal a potom opäť vzal ... za priateľský úsmev a pomocnú ruku, za lásku, ktorej sa mi dostalo i za všetky krásne veci, za kvety a hviezdy, za deti, priateľov i láskyplné ruky ... vďaka Ti za samotu, za ťažkosti a problémy, za neistotu i slzy, za prácu, za každodenný zhon i starosti, pretože toto všetko ma priviedlo bližšie k Tebe. Ďakujem Ti, že si zachoval môj život, že si sa postaral o môj pokrm a všetky moje potreby

... že si ochránil mojich najbližších, že si bol v každej chvíli s nami, že si nám pomáhal a žehnal.

Čo mi prinesie nový rok? Len to, čo Ty chceš, čo mi určíš, Pane. A tak Ťa prosím, daj mi záruku viery, aby som Ťa videl vo všetkom, čo mi príde do cesty, nádej a odvahu, aby som sa nepoddal, lásku ... viac lásky na každý deň pre Teba a pre ľudí okolo, trpezlivosť, pokoru, oddanosť a dávajúce srdce ... to, čo je pre mňa dobré a to, o čo neviem prosiť ... oddané srdce a bdelého ducha, uši, ktoré počujú a aktívne ruky, aby som sa poddal Tvojim prianiam a svoj život podriadil Tvojej dokonalej vôli. Pane, prosím, požehnaj všetkých mojich drahých a vnes do všetkých srdc pokoj. Amen.

PREDAVZATIA DO NOVÉHO ROKA

Elena Bakurová, členka MoS ECAV

Na začiatku každého nového roka si obyčajne dávame nejaké predsavzatia, ktoré sa buď podarí alebo nepodarí splniť.

Predsavzatím nášho modlitebného spoločenstva je, aby sa v našej cirkvi rozširovali rady modlitebníkov. Náš Pán Ježiš Kristus povedal: „Ak sa dvaja z vás dohodnú na niečom na zemi, že budú prosiť o to, dostane sa im to od môjho Otca, ktorý je v nebesiach. Lebo kde sa dvaja alebo traja zhro-

maždili v mojom mene, tam som medzi nimi.“ (Mt 18:19-21) Vďaka Duchu Svätému, že v našom spoločenstve modlitieb túto „normu Pána Ježiša“ viacnásobne prekračujeme. Veľmi sa tešíme, že sa nás zide desať i viac a veríme, že z toho má radosť i náš nebeský Otec. Keď sa naše rady rozširujú, viac veríme, že Boh vypočúva naše vďaky, chvály a prosby. Tým sa upevňuje aj naše spoločenstvo a prináša nám to, okrem radosti, pokoj a pocit spolupatričnosti. Tiež tak naplníme, čo je napísané v Božom slove, aby sme

sa jedni za druhých modlili a navzájom sa povzbudzovali v ťažkostiach.

Presvedčili sme sa, že veľa zmôže modlitba spravodlivého aj v tom, keď niektoré sestry z nášho spoločenstva sa z nemocničnej liečby vrátili uzdravené a my sme ďakovali Bohu, že naše modlitby boli vypočuté. Preto sa modlíme aj za to, aby sa náš Pán dotkol ďalších sŕdc, ktoré v nedeľných oznamoch nášho brata farrára počúvajú pozvanie aj na stretnutia modlitebného spoločenstva (v každý štvrtok o 16:30 h) pred bibličkou hodinou. Aj týmto spôsobom sa môžeme stať vernými kresťanmi, keď sa budeme modliť a upevňovať vo viere z počutia Božieho slova.

Veľmi si želám, a verím, že sa aj tieto slová dotknú sŕdc čitateľov, aby si pre Pána, ktorý má byť v našich ži-

votoch na prvom mieste, našli čas v spoločenstve modlitebníkov. Nech sú naše prosby vypočuté aj touto modlitbou: Bože Otče, ty si nás miloval prv, ako sme prišli na tento svet. Zo svojej veľkej lásky si obetoval svojho syna Ježiša Krista, aby sme mali večný život. Ďakujeme Pane, že ti môžeme dôverovať, že nám pomáhaš, a že nám odpúšťaš hriechy. Naplň nás svojou Božou láskou agapé, ktorá je úžasná a za ktorú ti každodenne ďakujeme. V tejto dôvere do tvojich rúk zverujeme aj naše modlitebné spoločenstvo, aby si ho naplnil svojou milosťou. Upevňuj nás v tvojej láske, aby sme ju šíрили v rodinách i medzi blížnymi, aby aj naša evanjelická cirkev rástla a ožívala Svätým Duchom tebe na slávu a nám na úžitok. Vrucne ďakujeme za vypočutie našich prosieb. Amen.

UDALOSTI V CIRKEVNOM ZBORE

Zborové popoludnie v nedeľu 4. decembra 2011 bolo venované misii v Afrike. Zuzka Kovalčíková, mládežníčka z cirkevného zboru ECAV Batizovce, rozprávala o svojich zážitkoch z dvoch rokov trvajúcej misie v africkej Zambii, o radoostiach a ťažkostiach tohto poslania, o Božom vedení pri zvestovaní evanjelia. Prítomných Zuzkino rozprávanie a svedectvo o takejto forme služby nášmu Pánovi a odovzdanosti do Jeho vôle veľmi zaujalo, čo sa prejavilo množstvom otázok.

Sestry, ktoré vykonávajú návštev-
nú službu v rámci zborovej diakonie,

sa 11. decembra 2011 zišli na koncoro-
nom stretnutí s bratom zborovým far-
rárom a zborovou dozorkyňou, aby sa
spoločne obzreli za ročným pôsob-
ením tejto služby. Služba je oceňova-
ná predsedníctvom cirkevného zbo-
ru, ale ocenenie sa jej dostáva aj od
príbuzných navštevovaných sestier a
bratov. Prítomní zhodnotili aj veľmi
užitočnú a vítanú pomoc do Afriky v
rámci Misie na Níle vo forme pleteného
a háčkovaného oblečenia pre nú-
dznych. Sestry zapojené v diakonickej
práci chápu svoj voľný čas ako veľ-
ký dar od Boha, ktorý môžu správne

a v správnej chvíli venovať iným. Božie slovo povzbudzuje: „V činení dobrého neochabujme, lebo ak neochabneme, časom svojím budeme žať.“ (G 6:9) Nech teda služba lásky k iným je v našom cirkevnom zbore viditeľná aj v roku 2012.

Predsediectvo cirkevného zboru pozvalo na 29. decembra 2011 všetkých presbyterov a ďalších aktívne

slúžiacich v cirkevnom zbore na posedenie pri kapustnici. Dôvod stretnutia bol aj ten, aby brat farár a sestra dozorkyňa mohli poďakovať pozvaným za prácu v cirkevnom zbore počas uplynulého roka. V modlitbe brat farár ďakoval Pánu Bohu, ktorý požehnával každú službu a prosil o požehnanie aj v nastávajúcom roku.

KEĎ SA JEŽIŠ NARODIL

Keď sa Ježiš narodil v Judskom Betleheme za čias kráľa Herodesa, ajhľa, mudrci od východu prišli do Jeruzalema (Mt 2:1)

Dr. Viera Roháčková, www.evs.sk

Slovenský dejepisec Fraňo V. Sasinek bol aj evanjelický farár. Na sviatok Troch kráľov v roku 1872 sa zišiel v Martine so slovenským spisovateľom Paulínym-Tóthom. Ten sa ho pýtal, či bude kázať. Sasinek odpovedal: „Azda budem, ak sa farár neprichystal.“ Paulíny-Tóth mu žartom povedal: „Ja ti poviem, o čom máš kázať: o mu-

drcoch, a síce: odkiaľ prišli, kam išli a koľko ich bolo.“ Sasinek na to pristal. A skutočne kázal. Na prvú otázku odkiaľ prišli kázal, že prišli z pohanskej tmy. Na druhú otázku kam prišli kázal, že prišli k Božiemu zjaveniu. A na tretiu odpovedal, že boli traja, lebo doniesli ako obeť to najcennejšie: vieru, nádej a lásku.

Vyšiel si už aj ty z pohanskej tmy, prišiel si k Božiemu zjaveniu lásky, k Pánu Ježišovi a doniesol si Mu svoje najcennejšie dary, svoju vieru, nádej a lásku?

ÚVAHA O SLUŽBE

Z knihy Rick Warren, Život s jasným cieľom

Boh ťa chce vo svojom svete použiť. Želá si, aby si bol prínosom. Chce cez teba pôsobiť. Nezáleží na dĺžke tvojho života, ale na daroch, ktoré si do-

stal. Nie je podstatné ako dlho si žil, ale ako si žil.

Ak nie si zapojený v žiadnej službe, akú máš výhovorku? Abrahám bol starý, Jákob neistý, Lea nepríťažlivá, Mojžiš sa zajakával, Gideón bol chudobný, Samson príliš dôverčivý, Ra-

chab bola nemravná, Dávid neverný, Eliáš mal samovražedné úmysly, Jeremiáš trpel depresiami, Jonáš sa príliš zdráhal, Noémi bola vdova, Peter bol výbušný, Marta bola ustarostená, samaritánska žena prešla niekoľkými neúspešnými manželstvami, Zachheus bol neoblúbený, Tomáš sa topil

v pochybnostiach, Pavol mal chatrné zdravie a Timotej bol bojzlivý. To je vcelku pestrá zbierka ľudí s nie práve najlepšimi vlastnosťami - Boh však každého z nich použil vo svojej službe ... a použije aj teba, ak sa prestaneš vyhovárať.

RADOSŤ SO SMÚTKOM

Zuzana Hybenová

Vianoce - najkrajšie sviatky roka; každý sa na ne teší, od malých detí až po seniorov. Pre kresťanov je to predovšetkým radosť z narodenia Spasiteľa sveta, ktorá prežaruje naše domovy a prináša novú nádej nielen do sviatočných, ale aj všedných dní celého roka.

Radosť sa však často strieda so smútkom a tak sme to prežívali aj v našom cirkevnom zbore. V tomto vianočnom čase nás do večnosti predišli dve vzácné sestry.

Prvá z nich bola sestra Božena Labajová, ktorá odišla len niekoľko dní pred svojimi 82. narodeninami. Vyčerpaná utrpením už túžila odísť k svojmu Spasiteľovi. Žila pokorný život s hlbokou vierou v srdci a modlitbou na perách. S radosťou prichádzala na stretnutia modlitebného spoločenstva a pamätala tiež na tých, ktorí potrebujú pomoc, preto s láskou milodarmi prispievala na rôzne potreby cirkevného zboru, aj na zborovú diakoniú či prácu Misie na Níle. Patrila

k vzácnym sestram horlivým návštevníckam Božieho chrámu kým jej to zdravotný stav dovoľoval ... o to viac je smutné, že jej miesto v lavici zostalo prázdne.

Druhá, ktorá nečakane opustila naše cirkevno-zborové spoločenstvo, bola sestra Katarína Slučiaková, verná návštevníčka popradského chrámu v sprievode dcéry a vnúčat. Boží chrám nielen navštevovala, ale viac ako dvadsať rokov spolu s ďalšími sestrami zabezpečovala vyzdobovanie oltára. Trápili ju však aj praktické veci, napríklad keď odpadový kanál vedľa kostola poškodzoval ho zvonka i zvnútra, a naopak, tešila sa z výmeny kostolných okien, lebo sa tým eliminovalo zatekanie stien vodou vyzrážanou či zamrznutou na starých oknách. Napísala o tom aj príspevky do Zborového listu; ale prispievala aj inými aktuálnymi témami týkajúcimi sa života cirkevného zboru. Jej úvahy boli precítené, napísané tak, ako to cítilo jej luteránske srdce. Aj do tohtoročného prvého čísla napísala svoj príspevok, o ktorom

teraz už vieme, že je jej posledný (uveřejnený je na inom mieste) a v mene redakcie sestry Slučiakovej ďakujeme za spoluprácu na Božom diele. Bude chýbať nám, ale aj svojmu manželovi, deťom a vnúčatám, a tiež všetkým, ktorí sme ju poznali. Patrí jej aj vďaka za to, že miesto, kde v chrámovej lavi-

ci sedávala, nezostane celkom prázdne, lebo vychovala potomkov, ktorí tiež s láskou prichádzajú do jej milovaného chrámu.

S láskou budeme spomínať na obe zosnulé sestry. Blahoslavení, ktorí zomierajú v Pánu.

SOLA REDEMPTIONE CHRISTI - JEŽIŠ NAZARETSKÝ AKO MESIÁŠ

Mgr. Ondrej Petkovský

http://www.ecav.sk/?p=LD/pripravky_k_lutherovej_dekade

Iz 42:1-6 „Ajhľa, môj služobník... môj vyvolený... Svojho Ducha som položil naňho, opravdivé právo priniesie národom... Ja, Hospodin, povolal som ťa ku spásu... určil som ťa za sprostredkovateľa zmluvy a za svetlo národom...“

J 1:41n 4:25, Sk 3:18-20, 17:3 Svedectvo uvedených vybratých textov, ale i celý rad miest novozmluvných evanjelií, v súzvuku s výpoveďami prorokov a starozmluvných žalmov, nenechávajú najmenší priestor pre pochybnosti, že Ježiš je v kruhu svojich prívržencov pokladaný za osobnosť mimoriadneho významu. Ako pomôcku uvádzam výstižné odpovede na otázky o pôvode a jedinečnosti osoby Ježiša Krista, ktoré ponúka český novozmluvný bádateľ František Žilka v diele Ježiš Kristus, Kalich, 2. vyd., Praha 1945.

V evanjeliách (najmä synoptických) je opísaný Ježiš „ako pokorne a

nenápadne, proste a svojrázne hovoril a konal, učil a uzdravoval, verejne kázal a súkromne učeníkom svoje slová podrobne vykladal, ako útočil na protivníkov, vyvracal ich názory a konanie a ako pozitívne budoval svoje učenie. Ako silou svojej osobnosti pripútal k sebe kruh vnímavých učeníkov a až po dosť dlhej príprave svojím prívržencom predložil rozhodnú otázku pri Cezarei Filipovej: „A vy za koho ma pokladáte?“ Nepýta sa iba: Čo si myslíte o mne? ale takto formulovanou otázkou ich chce priviesť k vyjadreniu toho, že pred nimi stojí – ako to vyznal Peter „... Kristus, Syn Boha živého.“ Je to vyznanie toho, čo sa u nich vyjasnilo od počiatočného tušenia, že majú pred sebou niekoho mimoriadneho, až po skalopevné poznanie a svedectvo, že Ježiš je Kristus.

Mesiáš – Kristus je „záhadná a predsa určitá, alebo určitá a predsa záhadná predstava a postava v náboženstve Starej zmluvy“. Význam novozmluvného slova „Kristus“ je totožný so starozmluvným hebrejským či

aramejským slovom „Mesiáš“ a znamená „Pomazaný“. Pomazanie je starý symbol posvätenia a posvätenie je symbolom poverenia na nejakú náboženskú alebo vôbec posvätnú úlohu, funkciu, úrad. V historických knihách je „pomazaný“ raz kňaz (Áron), inokedy je to kráľ (Saul a zvlášť Dávid), prorok alebo aj perzský kráľ Kýros (Iz 45:1). Popri týchto konkrétnych osobách a funkciách, býva ako „pomazaný“ označovaná osobnosť podrobnejšie neurčená, ktorá nie je ani súčasným kráľom alebo kňazom, ani prorokom v bežnom zmysle slova.

Básnicko vyjadrené „Pomazaný“ je „dych nášho života“ (Žal 4:20), alebo Syn Hospodinov, ktorého „dnes splodil“ (Ž 2). „Pomazaný“ je prvorodený, „najvyšší pre kráľov zeme“ (Ž 89:20), s Ním Boh uzavrel večnú zmluvu a „jeho trón bude dokiaľ budú nebesá“ a „jeho potomstvo potrvá naveky“ (89:30,37). Je to proste kráľ, ktorého „trón je Boží trón“ (Ž 45:7). Je to osoba obyčajne prítomná, ale pritom predsa budúca (Dan 9:25). V Starej zmluve sa často obraz „Pomazaného“ (Mesiáša-Krista) rozplýva v tajomnú neurčitosť. Ťažko s určitosťou odhadnúť, či ide o bytosť pozemskú, alebo nadľudskú, božskú.

V literatúre postkánonickej, v apokalyptike a v náboženskej poézii judaistického obdobia je obraz Pomazaného vykreslený v rozmanitých rysoch, v pestrých farbách, často na hranici fantázie. Dokumenty farizejskej zbožnosti (Žalmy Šalamúnove),

vidia Mesiáša z rodu Dávidovho, ktorý bude vládnuť zákonom Božím na zemi a bude panovníkom podľa predstáv pozemských.

V zhrnutí možno povedať, podľa F. Žilku, že zo starozmluvných zárodokov, často i pod vplyvom cudzích myšlienok, rozrástla sa v apokalyptike predstava o postave Mesiáša dvoma smermi:

a) K náboženskému jadrú sú pribrané rysy vonkajšie, neduchovné, materialistické, často politické.

b) Postava Mesiáša a nádej upriamená na neho sa čím ďalej tým viac premieta eschatologicky do konečného obdobia, mimo tohto sveta.

V krátkosti povedané – sú tu vždy akoby dve rôzne predstavy, ukladané jedna na druhú, alebo dva prúdy idúce súbežne vedľa seba. Raz bol Mesiáš osobnosť pozemská, inokedy bytosť nadzemská, niekedy človek, potomok ideálnej alebo idealizovanej dynastie Dávidovej, ale vždy zmocnený, poverený Bohom. Je to „Syn človeka“ záhadného, zjavne božského pôvodu, poslaný na svet, aby sprítomňoval a predstavoval Boha. Raz je jeho úloha napraviť svetské poriadky, inokedy má zjaviť a uskutočňovať Boží zákon v opaku voči svetu. Jeho ríša je raz v rámci dejín vo svete, inokedy celkom novým eónom, obdobím, novým bytím vo večnosti. Tento menlivý obraz – myšlienka o Mesiášovi je pritom veľmi dôležitá v náboženských predstavách starozákonného národa a tým aj pre kresťanstvo nadobudla jedinečný

význam práve v spojení s vierou v Ježišovo mesiášstvo.

Vo svojom videní, slovami nášho vybraného textu, prorok Izaiáš na pozadí nespravodlivosti vo vlastnom národe, hovorí o príchode nového kráľovstva mesiášskej ríše, v ktorej bude odstránená nespravodlivosť, neistota, nerozumnosť, nešľachetnosť a sebecstvo. Nové časy nastali pre Izrael vtedy, keď perzský kráľ Kýros premohol Babylon a zajatým sľubuje slobodu. Prorok však oznamuje, že pravý Vysloboditeľ príde až potom, keď „sluha Hospodínov“ príde vykonať Božiu vôľu, uskutočni dielo spásy.

Nikto zo vznešených, alebo mocných tohto sveta sa nehodí na túto úlohu. Aj keď Boh má i v tomto svete veľký počet svojich sluhov a služobníkov. Medzi jednoduchými i vznešenými, chudobnými i bohatými. Boh sám vedie ich srdcia, tak ako to bolo s kráľmi a prorokmi, i apoštolmi. Ale dielo spásy vykoná až Jeho milovaný Syn, ten najlepší sluha Hospodínov, ktorý pozná vôľu svojho Otca, On chce byť vo veciach svojho Otca (L 2:49). On je ten pravý Mesiáš, Pomazaný, ktorého si Boh vyvolil, pre túto službu určil. Vystrojil Ho svojimi darmi – „svojho Ducha som položil naňho“, aby všetko konal z moci Božej. Ježiš Kristus je ten tichý, pokorný služobník Boží, ktorý ohlasuje veľkú zmenu, nastali nové časy, prichádza sprostredkovateľ novej zmluvy, prináša svetlo národom.

Pre hriešnikov je tu radostná nádej, pre odsúdeniahodných milosť. Vo svojej láske sa Boh sklonil k nám, i

ku všetkým ľuďom, vo svojom Synovi. Vzal naše utrpenie namiesto nás, vyniesol bremeno našich vín až na kríž. Svojou smrťou nám vydobyl spravodlivosť. Skrze Kristovo dielo vykúpenia obstojíme v skúškach a ťažkostiach tohto života, ale aj na poslednom súde. Lebo naším sudcom bude Ten, ktorý za nás neváhal priniesť najväčšiu obeť, na golgotskom kríži položiť svoj život. V ňom máme Toho, ktorý nám pomáha za každých okolností. Čas milosti využime na nápravu svojich vzťahov; voči Bohu i blížnym. Pre pyšných a samospravodlivých, tých čo sa spoliehajú na seba a svoje zásluhy, nemá pochopenie. Ale tých, ktorí v pokání vezmú svoj kríž a ochotne Ho budú nasledovať, milosťou obdaruje. On prišiel liečiť chorých, lebo „zdraví“ nepotrebujú lekára.

Máme pevnú nádej, aj napriek tomu, že naša hasnúca viera sa podobá už iba malej iskričke, tlejúcej kdesi pod vychladnutým popolom našej hriešnej telesnosti, On ju silou svojej lásky premení na horiaci plameň. A nech by sme boli podobní, hoci aj nalomenej trstine, ktorej v každej chvíli hrozí úplná záhuba, On nám je zárukou, že ešte i ten zvyšok nášho duchovného života, beznádejne vyzerajúci nalomený vzťah k Nemu, mocou svojho slova oživí aby svit nádeje v našom oku nevyhasol.

Boží služobník vykonal dielo spásy ľudstva, stal sa tým naplno i služobníkom človeka. Dajme si aj my poslúžiť, aby On bol našou spravodlivosťou a vykúpením.

BUĎ VÔĽA TVOJA

Z kalendára Dobrá sejsba 2011

Najznámejšia modlitba kresťanov je takzvaný Otčenáš. Túto modlitbu dal Pán Ježiš Kristus kedysi svojim učeníkom. Dnes sa ju veľa kresťanov modlí s úctivosťou a úprimnosťou. Ako je to však s tou zvláštnou prosbou „Buď vôľa Tvoja“?

Jedného dňa prišiel ku kazateľovi jeho priateľ a sťažoval sa: „Všetko je inak ako ja chcem, všetky prania zmarené, nádeje zručané, moje plány prevrátené ...“ „Milý priateľ, to je tvoja vina,“ odpovedal kazateľ. „Ako to, že moja vina?“ „Áno! Prečo sa každý deň modlíš ‚Buď vôľa Tvoja‘? Podľa toho, čo vravíš, by si sa mal modliť ‚Buď vôľa moja! Inak musíš v pokoji prijať to, že Boh koná podľa tvojej modlitby.“

Týmito pohotovými slovami udel kazateľ kliniec po hlavičke. Božia rada a Božia milostivá vôľa je priviesť

ľudí k spaseniu (1Tim 2:4, J 6:40). A za túto vôľu Boha, ktorý dal za nás svojho Syna, ktorý každému, kto v Neho verí, priniesol záchranu, sme zo srdca vďační.

Ale končíme túto modlitbu s tým, aby sa diala Jeho vôľa? V tomto by sme sa mali učiť od Pavla, ktorý si po svojom obrátení položil otázku: „Čo robiť, Pane?“ (Sk 22:10). Táto otázka jasne dokazuje, že svoj život celkom odovzdal Kristovi.

Praví kresťania sa najviac tešia na chvíľu, keď celé stvorenie uzná Ježiša ako Pána a Jeho vôľa sa bude diať v nebi i na zemi.

Pán hľadá ľudí, ktorí už dnes uznávajú Jeho vôľu a radostne ju vykonávajú.

MODLITBA CHORÉHO

*Zuzana Hybenová, vedúca SEŽ
a členka MoS*

Môj Bože, človek je slabý a v chorobe, keď všetko bolí, cíti sa zlomený a osamelý. Ale Ty, Pane, hovoríš, že nalomenú trstinu nedolomíš a tlejúci knôt neuhasíš.

Daj mi uvedomovať si vždy, že nám to hovoríš Ty, všemohúci Boh, že Ty dávaš silu tam, kde je slabosť a lásku tam, kde je osamelosť. Pane, daj mi na to vždy pamätať a len o Teba sa opierať. Amen.

*Z nemeckého originálu preložila
Anna Chábová*

Nie je v týchto slovách útecha pre každé Božie dieťa? Cez vieru v Ježiša Krista som dostala prekrásny vzťah k Bohu. Preto, musím v každej situácii života na to myslieť: Otec v nebesiach ma miluje.

Toto uvedomenie ma robí šťastnou, keď som sama, lebo v skutočnosti nikdy nie som sama. S mojím nebeským otcom môžem mať kontakt v každej chvíli. Jeho láska mi poskytuje dôveru pri modlení, lebo svojmu Otcovi na nebesiach môžem povedať všetko,

čo ma trápi, čo ma znepokojuje. On sa zaujíma o všetky moje životné problémy. Pre Neho nič nie je primálne, či priveľké, pretože On ma miluje a na všetky moje prosby zodpovie.

Jeho láska ma utešuje, keď ma blízki ľudia nepochopia. On ma pozná dokonale a vždy mi rozumie. Božia láska mi pomáha niesť ťažkosti života a nevystavuje ma skúškam. Jeho láska je stála v dobrých aj ťažkých dňoch.

Starosti v živote mi zahaľujú pohľad Božskej neskonalej lásky, ale keď ma Pán Ježiš Kristus vovedie do domu svojho otca budem večne žiť v jeho láske.

ŠTYRI UPOZORNENIA AKO A ZA ČO SA MODLIŤ

*Z nemeckého originálu preložila
Anna Chábová*

„V modlení vytrvajte, bdejte pri ňom a dobre rečte. Modlite sa aj za nás, aby nám Boh otvoril dvere pre slovo, aby sme zvestovali tajomstvo Kristovo.“ (Kol 4:2-3)

1. V modlitbe vytrvať: Cez modlitbu vyjadrujeme našu závislosť od Boha. Máme spoločenstvo z Bohom, a preto sa denne musíme zastaviť a modliť sa. A nie sme obzvlášť závislí, keď pred každodennými maličkosťami vysielame „hore“ naše modlitby?

2. Bdiť pri modlitbe: Satanovi sa to

nepáči, keď sa modlíme. On nás chce odvieť od modlitby, preto je dôležité pri modlení byť sústredení. Možno nám pomôže hovoriť modlitbu nahlas. Ale naša bdelosť je potrebná nielen pri modlení, ale aj pri spoznaní ako Boh vypočul našu prosbu.

3. Modliť sa a ďakovať: Deti od malička učíme, aby sa poďakovali, keď niečo dostanú. To platí aj pre nás vo vzťahu k modlieniu. Nesmieme zabudnúť ďakovať Otcovi za jeho dobrodenia. Ďakovné modlitby prinášajú Bohu radosť a nás robia šťastných.

4. Modliť sa za blízkych: Často sa modlíme len za seba a naše materi-

álne potreby. Ale Boh chce aby sme sa modlili aj za druhých ľudí a najmä, aby sme mysleli na naše duševné potreby. Apoštol Pavol žiadal ko-

losenských, aby sa modlili nie za jeho prepustenie z väzenia, ale za rozšírenie evanjelia a Pánovho diela na zemi. Chceme sa aj my za to viac modliť?!

ČO JE DÔLEŽITÉ

Učiteľ filozofie jedného dňa prišiel, do triedy. Keď sa študenti usadili, vzal zo skrine nádobu a naplnil ju až povrch kameňmi. Potom sa spýtal študentov, či si myslia, že je nádoba plná. Študenti povedali, že je.

Profesor potom vzal škatuľku kamienkov a vysypal ich do nádoby s kameňmi, zatriasol nádobou a samozrejme, že kamienky popadali pomedzi kamene. Profesor sa spýtal znovu: je už teraz nádoba plná? Študenti sa pousmiali a opäť povedali, že je. Ale profesor vzal ďalšiu škatuľku s veľmi jemným pieskom a vysypal ho do nádoby. Samozrejme, že piesok vyplnil aj tie najmenšie medzierky medzi všetkými kameňmi. Teraz už bola nádoba naozaj plná.

Potom profesor povedal: Touto ukážkou som chcel znázorniť, že život je ako táto nádoba. Kamene znázorňujú dôležité veci vo vašom živote ako sú vaša viera v Boha, rodina, part-

ner, deti, zdravie, teda všetko, čo je veľmi dôležité. Keby ste toto stratili, bolo by to veľmi zničujúce. Kamienky znázorňujú ostatné, menej dôležité veci. Napríklad vaše zamestnanie, dom, auto... A piesok je všetko ostatné, drobnosti. Keby ste dali piesok do nádoby ako prvý, nezostane vám žiadne miesto pre kamene. To iste platí aj v živote. Ak budete strácať čas a energiu na drobnosti, materiálne veci, nikdy nebudete mať čas na veci, ktoré sú skutočne dôležité. Preto venujte pozornosť rozhodujúcim veciam vo vašom živote. Hrajte sa so svojimi deťmi, vezmite svojho partnera tancovať... Vždy bude čas ísť do práce, upratať dom, uvariť obed, nakúpiť... Dajte si záležať na kameňoch (teda na veciach, ktoré sú najdôležitejšie). Určite si svoje priority. To ostatné sú len kamienky a piesok. Veľa šťastia, dúfam, že sa vám to podarí!

Clayton & Charlie King

Článok nájdete na:

www.growthtrac.com

Môj priateľ Abe vyrastal ako kresťan, ale zanechal svoju vieru počas vysokej školy. „Neviem, čo sa stalo,“ povedal a pokrčil plecami. „Jednoducho som to nechal.“ Keď som sa dopyčul o Abovom odpadnutí, moja myseľ si okamžite vybavila naše posledné stretnutie.

Bolo to na zhromaždení Promise Keepers, rok po tom, čo sme skončili strednú školu. Spomínam si, že som bol prekvapený, že ho tam vidím. Ani jeden z nás nebol počas školy nejaký silný kresťan. Ale vidiac ho stáť vedľa jeho otca v koloseu, bolo mi jasné, že sa niečo stalo. Keď sa hlasy dvadsaťtisíc mužov zdvihli do jedného hlasu, Abe zatvoril svoje oči a zdvihol ruky smerom k nebesiam. Vyzeral slávnostne a pokojne, úplne ponorený do Božej prítomnosti. Bol to silný večer. Stále počujem slová jedného z rečníkov. Nebol najvýrečnejší a mal ľahkú chybu reči, ale jeho vášeň pre Krista bola zrejmá. „Neviem ako vy, chlapci,“ povedal, „ale ja chcem bežať tak úporne, že keď dosiahnem koniec, padnem vyčerpaný do náručia Ježiša.“ Po tom, čo to povedal, štadión stíchol. Myslím si, že v tej chvíli sme sa všetci cítili rovnako. Nechceli sme iba krívať na našich duchovných cestách. Chceli sme šprintovať. A keď prídeme do cie-

ľa, chceli sme padnúť do náručia Ježiša.

Za kresťana sa považujem odvtedy, čo môj otec prišiel jednej noci v roku 1983 do mojej izby. Klakol si vedľa mojej nízkej postele a viedol ma k modlitbe hriešnika. Mal som vtedy päť rokov a pravdepodobne som tomu, čo hovoril, úplne nerozumel. Ale bolo to skutočné. Bolo to až niekedy na konci dospievania, keď som si pozorne prečítal evanjeliá a viera sa stala skutočne mojou.

Keď som videl Abeho uctievanie počas zhromaždenia, predpokladal som, že prešiel podobným procesom. Obaja sme boli farárske deti. Obaja sme si prešli známou rebelantskou fázou, ale to neznamenalo, že sme neverili. Preto som bol šokovaný jeho rozhodnutím opustiť vieru. Bol som tak trochu aj zvedavý. Čo mohlo Abeho, ktorý je rovnako starý ako ja, pochádza z rovnakého prostredia ako ja, viesť k takémuto zlomu? Ako sa môže chlapec, ktorého som videl ponoreného v uctievaní, zmeniť na tak chladného voči Bohu?

To je otázka, ktorú si kladiem po tieto dni. Mladí dospelí ľudia utekajú od viery v rekordných počtoch. Abe môže byť hádanka, ale nie zvláštnosť. Náboženská viera je ťažko uchopiteľná téma pre bežný výskum. Žiaden prieskum alebo štúdia nemôžu dostatočne presondovať srdce človeka, ešte menej myseľ Boha. Teda keď chce-

me posúdiť, koľko ľudí uverilo a koľko opustilo vieru, musíme počítať s tým, že to budú len odhady. Ako hovorí apoštol Pavol: „... vidíme hmlisté obrazy, akoby v zrkadle.“ Množstvo nedávnych prieskumov nám podáva dôležité informácie o vznikajúcom generačnom vzorci viery. A nie je to príjemný obraz. Medzi mladými dospelými ľuďmi prevláda skôr pohyb smerom preč od kresťanstva. Hlavnými znakmi sú návštevnosť kostolov a účasť na živote cirkvi. Štatistiky sú alarmujúce. Podľa Rainerovho výskumu 70 % mladých opustí cirkvi do svojich 22 rokov. Barna Group odhaduje, že 80 % tých, ktorí vyrastali v cirkvi odídu z cirkvi do svojich 29 rokov. Na rozdiel od odpadnutí v cirkvi v minulosti, títo mladí „utečenci“ hľadajú alternatívne kresťanské komunity, ako sú domáce spoločenstvá alebo malé skupinky. Avšak mnohí, ktorí opustia cirkvi, opustia aj vieru. Jeden komentátor to vysvetľuje takto: Predstavte si spoločnú fotografiu všetkých študentov, ktorí chodievajú do vášho zboru (alebo žijú vo vašej kresťanskej komunite) v danom roku. Vezmi zvýrazňovač a prečiarkni troch z každej štvorice tvári. Toto bude počas nasledujúcich dvoch desaťročí daň v podobe duchovných odpadnutí, ktorými študenti prejdú počas svojej viery. Nepotrebujem zvýrazňovač na to, aby som si znázornil tento experiment. Videl som to naživo pri mojich priateľoch v poslednom období. Zistilo

sa, že mladšie generácie uprednostňujú sociálnu sieť Facebook ako spôsob komunikácie s veľkým množstvom priateľov. Je to jedinečná cesta, ako udržiavať kontakty s ľuďmi z minulosti. Podľa toho, čo vidím na on-line stránkach bývalých mládežníkov, posun od Boha je nespochybniteľný. Mnohí sa už neoznačujú za kresťanov. Niektorí sa ešte výslovne nevzdali viery, ale ich fotky, komentáre a profily odhaľujú životný štýl a postoje, ktoré majú veľmi málo spoločného s kresťanstvom. Niektorí z nich boli pre mňa zvlášť prekvapením. Jedna bývala kresťanka mala v časti „náboženské postoje“ v jej profile napísané toto: „Boh opustil budovu.“ Ďalší šok prišiel od jemného dievčaťa s tenkým hlasom, ktoré spievalo v mojom chváliacom tíme. V súčasnosti jej fotoalbum vyzerá ako reklama na Divé mačky. Poslala mi správu, že to chce dohnať. Odpísal som jej a spýtal sa, či je ešte stále pri Ježišovi. Jej odpoveď hovorila za všetko – žiadnu som nedostal. Samozrejme Facebook nemôžeme brať ako spoľahlivé meradlo duchovného zdravia. Keď sa to stane väčšine mojich priateľov, pravdepodobne nebudem zisťovať, kde sa nachádzajú vo vzťahu s Bohom. Nemusím mať už možnosť stretnúť sa s nimi tvárou tvár a spoznať ich najhlbšie pocity ohľadom viery. Vďaka Bohu pri Abovi som túto možnosť mal.

Prečo mladí ľudia opúšťajú vieru? Kedykoľvek som sa pýtal ľudí v zbo-

re, dostal som zhruba rovnaké odpovede. Ako som povedal, odchádzajú kvôli morálnym kompromisom. Jedno dospievajúce dievča skončilo školu a začalo chodiť na párty. Mladý muž začal žiť so svojou priateľkou. Čoskoro sa konflikt medzi ich vierou a správaním stal neznesiteľný. Niečo to stálo. Vzdali svoju kresťanskú vieru, pretože boli unavení z neustáleho pocitu viny. A neboli ochotní vzdať sa svojho hriechneho životného štýlu. Tvrdia, že príčinou je intelektuálny skepticizmus alebo sklamanie z cirkvi, ale nemyslím. Sú to len ospravedlnenia, dynamové clony, ktoré majú zakryť skutočnú príčinu ich poblúdenia. „Prispôbili svoju vieru svojmu správaniu,“ zvyknú hovoriť moji rodičia. Predané tvrdenie dokonca existuje vedecká základňa. Psychológovia to volajú „kognitívna dizonancia“. Nesúlad

medzi vierou a správaním nám prináša psychologickú úzkosť. Potom sa snažíme uvoľniť napätie tým, že si pozmeníme buď vieru alebo správanie. Keď to urobíme opäť dosiahneme duševnú harmóniu.

Myslím si, že je veľa pravdy na tejto hypotéze – viac ako si väčšina mladých, ktorí opúšťajú vieru, dokáže pripustiť (túto príčinu budeme vysvetľovať neskôr v knihe). „Kresťanský ideál nebol vyskúšaný a nájdený ako žiaduci,“ napísal G. K. Chesterton. „Zistíte, že je ťažký a rýchlo to vzdáte.“ Dokonca praktizujúci kresťania môžu potvrdiť pravdu, ktorá je obsiahnutá v tejto myšlienke. Žiť kresťanský život je ťažké a keď zaostanete, čo sa môže stať každému, je ľahké opustiť vzťah s neviditeľným božstvom, aby ste sa mohli oddávať hriechnym svetským túžbam.

PÁNOVI OTVOR DVERE SRDCA

Pánovi otvor srdca dvere
a dovoľ Mu vstúpiť tam,
On ti nesie požehnanie,
premení ho v ducha chrám.

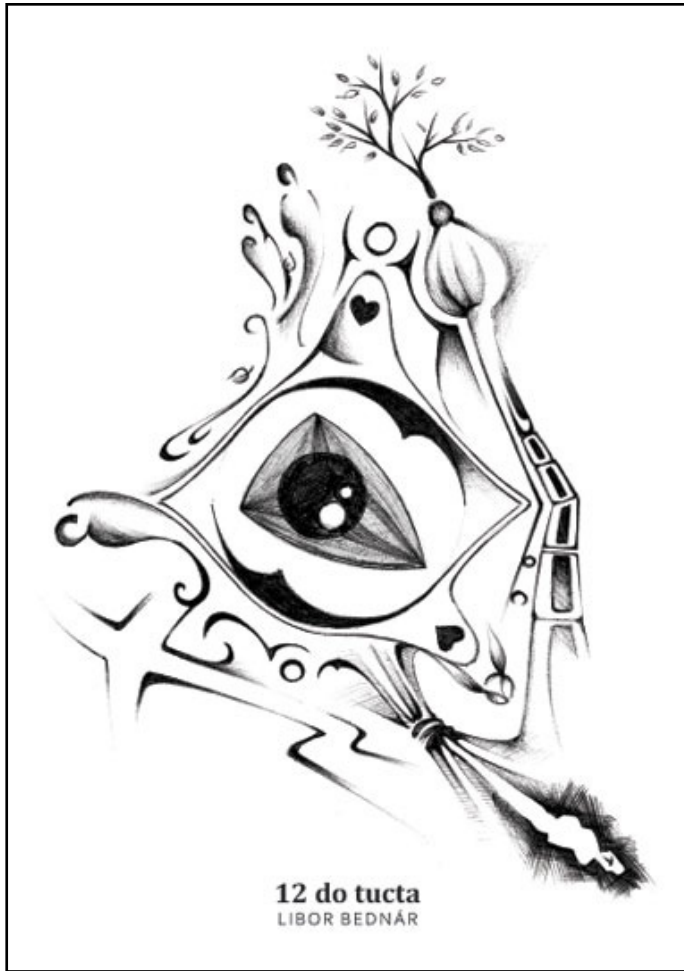
Kde vstúpi On, tam mizne tma,
noc sa mení v jasný deň,
na stôl kladie dary Ducha,
to pre dušu požíveň.

Láskou srdce rozohreje,
zo zranení vylieči,
semeno viery zaseje,
čo nesie život večný.

Tam, kde bola pustatina,
Pán ju zmení v oázu,
tam, kde prúdi voda živá,
hodno čakať úrodu.

Klop, Pane, na každé srdce
a nikoho neobíd',
nech viac v hriechu nežijeme,
keď spasení môžeme byť.

Alžbeta Ondusková

Kniha Libora Bednára, ktorá vyšla v roku 2008 vo vydavateľstve Witty di Vine, je odteraz voľne sťahovateľná vo formátoch PDF a MOBI.

Jedná sa o zbierku príhovorov k rôznym životným situáciám. Veríme, že s ňou prežijete príjemné chvíle.

Siahnuť na zborovej stránke www.ecavpp.sk

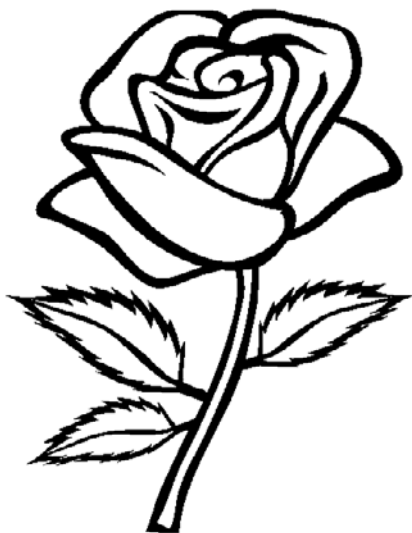
BLAHOŽELÁME JUBILANTOM

Január

Kordován Ján	1.1.
Kubaňová Alica	6.1.
Pajerchin Ján, Ing.	12.1.
Rošková Anna	12.1.
Krkošková Marta	16.1.
Roško Jozef	18.1.
Regecová Viera	19.1.
Pivková Paula	25.1.
Bartková Helena	25.1.
Predajniaková Katarína	28.1.
Gildeinová Kvetoslava	30.1.

Február

Sobánsky Zdenko, Ing.	11.2.
Marková Rút	13.2.
Weissová Viera, Ing.	14.2.
Sendecký Ivan	16.2.
Záhoranská Hilda	22.2.
Banášová Darina	26.2.
Bobovská Anna	27.2.

*Zborový list, rozpis Služieb Božích
a viac informácií o cirkevnom zbore
nájdete aj online na: www.ecavpp.sk*

Sviatosť Krstu svätého prijali: Mário Šimonovič, Karolína Blážo

Manželstvo uzavreli: Jozef Krajč a Eva Sendecká

Do večnosti v nádeji na vzkriesenie odišli: Ema Dorčiaková (89), Mária Miháliková (94), Ladislav Mlynár (83), Emília Švorcová (63), Jozef Šuliga (70), Božena Labajová (81), Katarína Slučiaková (86)

POZÝVAME NA PRAVIDELNÉ STRETNUTIA
V ZBOROVEJ MIESTNOSTI NA UL. 1. MÁJA.:

konfirmandi – každý utorok, 1. roč. o 15:00 h a 2. roč. o 16:00 h

spevokol – každú stredu o 17:00 h

modlitebné spoločenstvo – každý štvrtok o 16:30 h

biblická hodina – každý štvrtok o 18:00 h

mládež – každý piatok o 18:00 h

detská besiedka – každú nedeľu počas Služieb Božích

ŠTATISTIKA CZ K 31.12.2011

Pokrstení:	13 (7 chlapcov a 6 dievčat)
Konfirmovaní:	15 (4 chlapci a 11 dievčat)
Sobášení:	8 (4 evanjelické a 4 zmiešané)
Zosnulí:	32 (11 mužov a 21 žien)
Počet členov:	1163

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Evanjelického augsburského vyznania cirkevného zboru v Poprade, Námestie sv. Egídia 8/17, tel. farský úrad: 789 587 2. Zodpovedný redaktor: Dr. Libor Bednár - zborový farár, e-mail: ecavpp@stonline.sk, www.ecavpp.sk, jazyková úprava: Zuzana Valeková, spolupráca: Ing. Zuzana Hybenová, Alena Chlebovcová a Stanislav Račko. Grafická úprava: Samuel Bednár. Vydávanie zborového listu môžete podporiť milodarom. Ďakujeme.

JANUÁR

1. Ne. 09:00 - Poprad, Nový rok
 10:30 - Stráže, Nový rok
6. Pi. 09:00 - Poprad, Zjavenie Krista Pána mudrcom
8. Ne. 09:00 - Poprad, 1. nedeľa po Zjavení
12. Št. 18:00 - Poprad, biblická hodina
15. Ne. 09:00 - Poprad, 2. nedeľa po Zjavení
 10:30 - Stráže, 2. nedeľa po Zjavení
19. Št. 18:00 - Poprad, biblická hodina
22. Ne. 09:00 - Poprad, 3. nedeľa po Zjavení
25. St. 15:00 - ZS Komenského ul., biblická hodina
26. Št. 15:00 - DOS Xenón, biblická hodina
 18:00 - Poprad, biblická hodina
29. Ne. 09:00 - Poprad, 4. nedeľa po Zjavení
 10:30 - Spiš. Sobota, 4. nedeľa po Zjavení
dcérocirkevný konvent

FEBRUÁR

2. Št. 18:00 - Poprad, biblická hodina
5. Ne. 09:00 - Poprad, Nedeľa Deviatnik
 10:30 - Stráže, Nedeľa Deviatnik
dcérocirkevný konvent
9. Št. 18:00 - Poprad, biblická hodina
12. Ne. 09:00 - Poprad, Nedeľa po Deviatniku
 10:00 - **sviatosť Večere Pánovej**
16. Št. 18:00 - Poprad, biblická hodina
19. Ne. 09:00 - Poprad, Predpôstna nedeľa
 10:00 - Poprad, **matkocirkevný a zborový konvent**
 10:30 - Stráže, Predpôstna nedeľa
22. St. 18:00 - Poprad, Popolcová streda
23. Št. 15:00 - DOS Xenón, biblická hodina
26. Ne. 09:00 - 1. pôstna nedeľa
 10:30 - Spiš. Sobota, 1. pôstna nedeľa
29. St. 15:00 - ZS Komenského ul., biblická hodina